

[A. C. Normann.]

menligning mellem fortsættelseskassernes stilling og fagforeningernes stilling. Det er vel heller ikke helt muligt at drage en rimelig sammenligning mellem på den ene side forsikringsforeninger, der er under statens tilsyn, og på den anden side arbejder- og arbejdsgiverorganisationer. Der ville i hvert fald være mere grund til at sammenligne med arbejdsløshedsforsikring og arbejdsløshedskasser. Og hvordan ligger forholdet da dér? (*Poul Møller*: De får offentlige tilskud!). Ja, i loven om arbejdsløshedsforsikring af 1958 siges det i § 22, at ved en arbejdsløshedskasses opløsning vil der være at indbetale til statskassen den andel af formuen, som svarer til, hvad statens bidrag til ordningen har andraget. Men ikke nok hermed; den afgørelse, der i overensstemmelse med vedtægten træffes angående anvendelsen af den øvrige del af formuen, har kun gyldighed, når den godkendes af staten, det vil sige af arbejdsdirektøren, og det bestemmes endvidere i loven, at ingen del af overskuddet kan fordeles blandt medlemmerne. Skal man endelig drage sammenligninger, synes jeg, det ærede medlem skulle bemærke sig dette, og jeg skal i øvrigt nøjes med at sige om selve spørgsmålet om pengenes anvendelse, at det må vel i hvert fald være rigtigt, at de så vidt muligt anvendes til formål, der ligner dem, som pengene oprindeligt var bestemt til.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde bemærkninger om min stilling til erhvervslivet og mente, at jeg for min del kun kendte en eneste måde at støtte det danske erhvervsliv på, og det var gennem disse specielle låne- og garantiordninger, jeg var gået ind for og havde nævnt i formiddags. Jeg synes, der er mange måder, man fra det offentlige side kan hjælpe erhvervslivet på og bidrage til at skabe et godt klima for erhvervslivet på. Man kan også hjælpe erhvervslivet ved at bidrage til at hæmme omkostningsstigningerne, således at erhvervenes konkurrenceevne bliver bevaret. Man kan gøre det ved at lette finansieringsmulighederne både gennem lån og garantier, som jeg har omtalt, og f. eks. gennem Danmarks erhvervsfond, eksportlåneordningen, som de konservative også selv har stemt for — her er det jo nemlig navnlig de store virksomheder, det drejer

sig om. Et andet eksempel, jeg havde kunnet nævne, er nationalbankens genbelåning af obligationer og aktier; et eksempel er også frigørelsen af offentligt beskæftiget arbejdskraft til fordel for det private erhverv, og det ærede medlem hr. Poul Møller kan få en lang række eksempler på måder, på hvilke man fra statens side hjælper og kan hjælpe det private erhvervsliv.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at beskæftigelsesarbejdernes omfang opretholdes samtidig med, at der var mangel på arbejdskraft i erhvervslivet, og at staten altså i den henseende gjorde det modsatte af at støtte erhvervslivet. Men den måde, det ærede medlem udtrykte sig på, var ikke korrekt. Der finder og har siden begyndelsen af april stadig fundet en overførsel af arbejdskraft fra beskæftigelsesarbejder sted til det private erhvervsliv, og det sker, efterhånden som der bliver ønsket herom; instruks er udsendt til arbejdsanvisningskontorerne. Derfor er antallet af dem, der er beskæftiget ved offentlige beskæftigelsesarbejder, gået ned uge for uge i den sidste tid.

I øvrigt vil jeg sige, at ledemotivet i de to oppositionsordføreres taler, der har været holdt i formiddags og i eftermiddags, var det kendte: forøgelse af statens indflydelse, formynderstatens styrkelse, de høje skatters skadelige indflydelse og det radikale venstres svigten over for de liberale principper og den omstændighed, at socialdemokraterne trak os med til alt for meget i den retning. Det ærede medlem hr. Poul Møller drev det endda i sin iver for at forsvare oppositionsprogrammet så vidt, at han sagde, at ingen skal tro, at borgerne bruger mindre, fordi man pålægger dem byrder.

Hvis man ikke vidste, at det ærede medlem plejede at være redelig i sin argumentation, ville jeg ikke tro, at han havde sit hjerte og forstand med i dette, for det var ellers nøjagtigt det modsatte af, hvad de konservative tidligere ville have borgerne til at tro, da partiet som deltager i regeringen 1950-1953 pålagde borgerne endnu ikke forvundne, endsige glemte byrder, dels direkte byrder på de enkelte erhvervsområder, binding af landbrugspriserne med 200 mill. kr., direkte afgifter fra skibsfarten til staten, indirekte skatter uden for pristallet og en række andre statsindgreb, en